

[Justitsministeren]

Justitsministeriet har fra fængslets ledelse modtaget forslag om, at der i anstalten indrettes en egentlig kantine for personalet. Med forslaget er forbundet en udgift på ca. 0,4 mill. kr. til bygningsændringer m.v., idet de nødvendige arbejder er forudsat udført med fængslets egen arbejdskraft (værkmestre og indsatte). Anstaltsledelsen har foreslået, at indretning af en kantine udskydes til 1984. Årsagen hertil er den, at gennemførelse af en række anlægsarbejder (modernisering m.v. af belægsafdelinger), som finansudvalget ved akt 29 af 20. oktober 1982 godkendte som led i bekæmpelse af narkotikamisbrug i fængslerne, samt varetagelse af den løbende bygningsvedligeholdelse i fængslet i 1983 fuldt ud vil lægge beslag på anstaltens egen arbejdskraft.

Heller ikke af bevillingsmæssige grunde har justitsministeriet mulighed for at gennemføre anstaltens forslag i 1983. Justitsministeriet er imidlertid enig i, at der er behov for at forbedre kantineforholdene for de ansatte ved statsfængslet i Nyborg, og vil søge indretning af en ny kantine indpasset i kriminalforsorgens anlægsarbejder i de kommende år.

Spm. nr. S 1048

Til *miljøministeren* (20/4 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Af hvilken årsag og med hvilken ret farer embedslæger og andre myndigheder frem mod borgere med egen vandforsyningsboring eller brønd, når der ikke findes lovgivning, der fastlægger offentlig kontrol med vandforsyningsanlæg, der blot forsyner en enkelt husstand?«

Begrundelse

Når embedslægen i Skive udtaler, at borgerne i Skrå lige så godt kan indstille sig på tilslutning til fælles vandværk, må dette være en uberettiget trussel, for endnu er samfundet ikke så restriktivt, at det er forbudt borgerne at drikke vand, der indeholder nitrat, når blot vandet indvindes fra egne brønde eller borerer.

Besvarelse (28/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Efter vandforsyningslovens § 59, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om kvaliteten af drikkevand, og efter § 60 kan ministeren fastsætte regler om tilsyn med drikkevandskvaliteten. Motiverne til § 59 (Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 2978 f) indeholder udførlige bemærkninger om, hvilke kvalitetskrav der kan stilles. Der kan ikke alene skrives ind over for vand, der er sundhedsfarligt eller nærliggende sundhedsfarligt, men også over for vand, der på anden måde er uhensigtsmæssigt, f. eks. på grund af et højt jernindhold. Endvidere fremgår det af motiverne, at der – ligesom med den tidligere lovgivning – ikke alene skal kunne skrives ind over for vand fra vandværker og vand fra andre anlæg, der leverer til en flerhed af forskellige personer, men også over for vandforsyninger, som alene forsyner en enkelt ejendom. Regler om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg er givet ved bekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 1980. Efter bekendtgørelsens § 4 omfatter bekendtgørelsen »vandet fra vandforsyningsanlæg, der forsyner mennesker med vand til husholdningsbrug«, altså også vandet i indvindingsanlæg for en enkelt ejendom.

For så vidt angår sagen fra Skrå, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, har Kjellerup kommunes tekniske forvaltning oplyst over for miljøstyrelsen, at Skrå er en landsby med ca. 30 husstande, der får sit vand fra brønde eller borerer, der hver forsyner en enkelt eller 2 ejendomme. Sagen tog sin begyndelse, da en grundejer i Skrå i anledning af presseomtale af nitratproblemer andetsteds henvendte sig til kommunen og oplyste, at hans vand havde et meget højt nitratindhold.

Kommunen foretog derefter analyser af vandet fra 15 andre indvindingsanlæg, der viste, at de fleste anlæg havde vand med meget højt nitratindhold. Kommunalbestyrelsen har afholdt et møde med borgerne i Skrå om spørgsmålet og har indkaldt skriftlige forslag fra borgerne om forbedring af vandforsyningen. Der er ikke taget stilling til, hvad der videre skal foretages.«

Spm. nr. S 1050